

Sygn. akt: VU 680/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 marca 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 marca 2013 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni S. M. prawo do wypłaty emerytury od 22 listopada 2012 roku,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala,

III. złożony w odwołaniu w punkcie 2 i 3 wniosek o przeliczenie emerytury wnioskodawczyni przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2013 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni S. M. uchylecia decyzji z dnia 11 października 2011 r. znak: (...) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 11 października 2011 r. wnioskodawczyni wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 r. Na skutek wniosku S. M. z dnia 02 stycznia 2012 r., organ rentowy podjął wypłatę emerytury od dnia 01 stycznia 2012 r. w związku z ustaniem przyczyny zawieszenia wypłaty świadczenia, tj. z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy. W dniu 17 listopada 2012 r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę świadczenia emerytalnego za okres od 01 października 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z

dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 22 listopada 2012 r. Zatem nie jest zasadne uchylenie decyzji z dnia 11 października 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01 października 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r., co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła S. M. domagając się wyrównania należnej emerytury za okres od 01 października 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r., stosownie do treści wniosku z dnia 17 listopada 2012 r. Nadto domagała się ponownego przeliczenia emerytury przyznanej jej z uwagi na osiągnięcie powszechnego wieku emerytalnego oraz uwzględnienia przy ponownym przeliczeniu należnej emerytury w ramach okresów składkowych, okresu sprawowania opieki nad małymi dziećmi.

Na uzasadnienie środka zaskarżenia podniosła, iż wbrew stanowisku organu rentowego orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny o niekonstytucyjności zaskarżonych przepisów pociąga za sobą ich wyeliminowanie z porządku prawnego z mocą wsteczną. Argumentowała również, iż w dacie wstrzymania przez Zakład wypłaty należnego świadczenia, osiągnęła powszechny wiek emerytalny, a zatem nie dotyczyły jej ograniczenia w zakresie wykonywania pracy zarobkowej. Ponadto, w decyzji z dnia 18 sierpnia 2011 r. organ rentowy nie dokonał ponownego przeliczenia emerytury w oparciu o treść art. 53 ustawy emerytalnej pomimo, iż po nabyciu prawa do przedmiotowego świadczenia, pozostawała ona w zatrudnieniu. Nadto wywodziła, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2011 r., która zapadła w sprawie I UZP 1/11, okresu urlopu bezpłatnego, udzielony wnioskodawczyni celem sprawowania opieki nad małym dzieckiem, przysługiwał z racji pozostawania w stosunku pracy i jako taki winien zostać uznany za okres składkowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 18 października 2006 r. wnioskodawczyni S. M. przyznano prawo do emerytury od 08 września 2006 r. znak: (...). Organ rentowy wstrzymał wypłatę świadczenia wskazując, że zgodnie z art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż wnioskodawczyni pozostaje w zatrudnieniu.

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2009 r. Zakład Ubezpieczeń ustalił ponownie wysokość emerytury należnej S. M. i podjął jej wypłatę od dnia 01 marca 2009 r.

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2011 r. wnioskodawczyni S. M. przyznano prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego od 01 września 2011 r. znak: (...).

Decyzją z dnia 11 października 2011 r. organ rentowy wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury znak: (...) od dnia 01 października 2011 r. Wskazał, iż ubezpieczona pozostaje w zatrudnieniu, a w konsekwencji wypłata emerytury podlega zawieszeniu.

W dniu 02 stycznia 2012 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne ustalenie emerytury.

Decyzją z dnia 13 stycznia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń ustalił ponownie wysokość emerytury znak: (...) należnej S. M. i podjął jej wypłatę od dnia 01 stycznia 2012 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

W dniu 17 listopada 2012 r. S. M. złożyła wniosek o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych za okres od października 2011 r. do grudnia 2011 r. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r.

Dowody: - akta emerytalne: decyzja z dnia 18.10.2006 r., k. 47; decyzja z dnia 10.04.2009 r., k. 67; decyzja z dnia 11.10.2011 r., k. 119; wniosek z dnia 17.11.2012 r., k. 131; decyzja z dnia 18.08.2011 r., k. 117; wniosek z dnia 02.01.2012 r., k. 120; decyzja z dnia 13.01.2013 r., k. 125.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni S. M. zasługiwało na uwzględnienie w części.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r., ogłoszonym w dniu 22 listopada 2012 r. (Dz. U. poz. 1285) Trybunał Konstytucyjny w sprawie pod sygn. akt K 2/12 orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Z powyższego wynika, iż obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które tak jak wnioskodawczyni prawo to nabyły do 31 grudnia 2010 r.

Zgodnie z przepisem art. 190 ust. 1 Konstytucji RP orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. W punkcie 9 uzasadnienia cytowanego wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. traci moc w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw.

W świetle powyższego wnioskodawczyni, który nabyła prawo do emerytury przed wskazaną datą, przysługiwało co do zasady prawo do wyrównania emerytury. Z uwagi jednak na charakter orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, świadczenie to przysługiwało wyłącznie od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw, tj. od dnia 22 listopada 2012 r. Jak wskazywano bowiem powyżej, Trybunał nie określił, iż orzeczenie miało zastosowanie do stanów faktycznych zaistniałych przed dniem jego publikacji, co oznacza, iż zaskarżona regulacja nie została wyeliminowana z porządku prawnego z mocą wsteczną. Zasadnie zatem podnosił organ rentowy, iż skoro orzeczenie Trybunału zostało ogłoszone w 2012 r., zaś wnioskodawczyni domagała się wypłaty wyrównania emerytury za okres od października 2011 r. do grudnia 2011 r., to roszczenie S. M. nie zasługiwało na uwzględnienie. Stąd, w punkcie II wyroku Sąd oddalił roszczenie ubezpieczonej o wypłatę wyrównania za okres od października 2011 r. do grudnia 2011 r.

Istotne jest jednak, iż wnioskodawczyni w 2006 r. przyznano wcześniejszą emeryturę znak: (...), a następnie w 2011 r. emeryturę z uwagi na osiągnięcie powszechnego wieku emerytalnego znak: (...). Jak wynika z akt ubezpieczeniowych, organ rentowy od dnia 01 stycznia 2012 r. podjął wypłatę jednej z przyznanych emerytur, wstrzymując wypłatę drugiego świadczenia. Jak wynika natomiast z art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej, w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. W ocenie Sądu, zadaniem organu rentowego było zatem, po ustaleniu prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym porównanie wysokości obu świadczeń, a następnie wypłata świadczenia najkorzystniejszego. Stąd, niezasadnie organ rentowy potraktował obie emerytury jako odrębne świadczenia zawieszając wypłatę jednego z nich, podejmując zaś wypłatę drugiego.

Z uwagi na powyższe, w punkcie I wyroku Sąd Okręgowy w Legnicy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28 marca 2013 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni S. M. prawo do wypłaty emerytury od dnia 22 listopada 2012 r.

W punkcie III orzeczenia Sąd przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wnioski zawarty w pkt II i III odwołania S. M. z dnia 19 kwietnia 2013 r. Uwagę zwraca, iż wnioski dotyczące ponownego przeliczenia emerytury oraz zaliczenia

okresu sprawowania opieki nad małym dzieckiem w ramach okresów składkowych nie były przedmiotem rozpoznania przez organ rentowy w decyzji z dnia 28 marca 2013 r., od której ubezpieczona złożyła środek odwoławczy. Z akt ubezpieczeniowych wynika bowiem, iż S. M. nie kierowała dotychczas żądań w tym zakresie do Zakładu Ubezpieczeń. Jak wynika natomiast z treści art. 477⁽¹⁰⁾ § 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu.